

# ESTACIONES DEPURADORAS D'AIGÜES RESIDUALS (EDAR)

Una **estació depuradora d'aigües residuals (EDAR)**, també anomenada **planta de depuració**, té l'objectiu genèric d'aconseguir, a partir d'aigües negres o mesclades i per mitjà de diferents procediments físics, químics i biològics, una aigua efluent de millors característiques de qualitat, prenent com a base certs paràmetres normalitzats.

En general, les estacions depuradores d'aigües residuals tracten aigua residual urbana, procedent del consum domèstic majoritàriament, així com de l'escolament superficial del drenatge de les zones urbanitzades, a més de l'aigua procedent de xicotetes indústries, per mitjà de processos i tractaments més o menys estandarditzats i convencionals.

Un indicador de la importància d'una EDAR és el cabal d'aigua residual depurada, tant el cabal anual (de l'any anterior) com el cabal diari projectat de l'any a què són referits les dades.

Existixen també EDAR que es dissenyen i construeixen específicament per a una o diverses grans indústries, amb tractament especialitzat a l'aigua residual que es genera.

No totes les E.D.A.R. Són iguals ni complixen les mateixes especificacions.

Habitualment les autoritats que tenen encomanades competències mediambientals definixen primer els usos que tindran els llits per a així establir les necessitats o situacions crítiques dels abocaments. Hem de distingir, generalment, dos grans línies mestres a Espanya:

- La Directiva 271/91/CEE de la Unió Europea que estableix els terminis per a construir depuradores i les grandàries de població que han de comptar amb una. Així mateix estableix mecanismes i freqüències de mostratge i anàlisi de les aigües residuals. El control es basa en els paràmetres sòlids en suspensió, D.B.O.5 , D.Q.O., fòsfor i nitrogen. Hi ha la transposició a la legislació espanyola d'esta Directiva i un Pla Nacional de Sanejament i Depuració d'Aigües Residuals (Veure B.O.E. Resolució del 28/04/95 del M.O.P.T. I M.A. Publicat el 12/05/95 i Reial Decret Llei 11/1995 de 28/12/95 publicat el 30/12/95.
- La Comissaria d'Aigües corresponent a la conca on s'aboca emet una autorització d'abocament en què es poden reflectir valors límit d'abocament.

Una vegada clars els límits de qualitat de l'abocament i les garanties que este ha de complir es té en compte un ampli gamma de variables com ara:

- Grandària de la població servida. Indústries presents, tipus de contaminació. Oscil·lacions de càrrega i cabal en el temps (dia, setmana, estacionals, etc), equivalència en habitants (en el sentit de la Directiva 271/91/CEE)
- Que se'n va hi ha fer amb els residus generats: fem i biosòlids (fangs).
- Possible reutilització de l'efluent (o part d'ell)
- Nivell de professionalització del personal requerit
- Orografia del terreny
- Cost del sòl
- Impacte ambiental

## EPSAR, ENTITAT PÚBLICA DE SANEJAMENT D'AIGÜES RESIDUALS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

L'entitat Pública de Sanejament d'Aigües Residuals de la Comunitat Valenciana (abreviadament entitat de Sanejament d'Aigües) es va crear per la **Llei 2/1992** de la Generalitat Valenciana, de 26 de març, com una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i independent i plena capacitat pública i privada.

La seua relació amb El Govern Valencià es realitza a través de la Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports, (hui, Conselleria d'Infraestructures i Transport) en els termes establits en el seu Estatut, aprovat en el **Decret 170/1992**, de 16 d'octubre, modificat per **Decret 47/1995**, de 22 de març, Decret 71/1999, de 17 de maig i **Decret 116/2000**, de 25 de juliol.